

СОЦІАЛЬНА ФІЛОСОФІЯ

УДК 930.1 (477)+161.1

DOI <https://doi.org/10.24195/spj1561-1264.2025.1.1>

Аксьонова Віра Ігорівна

доктор філософських наук, професор,
професор кафедри соціально-гуманітарних дисциплін факультету № 1
Донецького державного університету внутрішніх справ
вул. Велика Перспективна, 1, Кропивницький, Україна
orcid.org/0000-0001-9615-9339

ЕТНОНАЦІОНАЛЬНА САМОРЕГУЛЯЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: ЖИТТЯ ПОЗА ШАБЛОНАМИ (ПОСТМОДЕРНІСТСЬКИЙ КОНТЕКСТ СИМВОЛІЧНОГО ІНТЕРАКЦІОНІЗМУ)

Вступ. Свідомий, цинічний терор російського агресора проти українського суспільства, незламний спротив окупантам – це приклад надзвичайної людської стійкості та внутрішньої сили. Екзистенційна війна змушує українців перебувати у стані екзистенції – буття на грані, коли знищуються стереотипи самоідентифікації, моделі сприйняття світу, звичні шаблони людської поведінки.

Актуальність зумовлена необхідністю боротьби за соціокультурну єдність держави та громадянського пошуку духовних орієнтацій особистості, яка відносить себе до фоловерів норм і цінностей західно-європейської культури. Проблеми альтернативного осмислення етнонаціональної саморегуляції українського суспільства у першій чверті ХХІ століття пов'язані з необхідністю соціально-філософського аналізу наукового сенсу дефініції «демократичного патріотизму» як важливого підґрунтя процесів відтворення цивілізованого державотворення у постмодерністському контексті символічного інтеракціонізму. У контексті методологічних та інформаційно-аксіологічних змін у Європі ці процеси у свій час отримали назву «громадянської мирної революції», яка характеризувалася взаємодією влади та суспільства як результат цивілізованого, толерантного і справедливого електорального (національного) спілкування.

Мета статті – виявити особливості етнонаціональної саморегуляції українського суспільства, проаналізувати специфіку життя поза шаблонами у постмодерністському контексті символічного інтеракціонізму.

Методи дослідження, які використані в статті: аналізу філософемі української національної ідеї; конкретизації (для виявлення особливостей етнонаціональної саморегуляції українського суспільства); системного аналізу (для аналізу життя українського суспільства поза шаблонами у постмодерністському контексті символічного інтеракціонізму).

Результати дослідження. Філософемі української національної ідеї торкаються не лише поверхового вдосконалення суспільної життєдіяльності «нащадків великих предків». Подібний підхід вільно чи невільно принижує й примітивізує ступінь етносоціального й духовного становлення суверенітету історичної нації. Така модель, – за рівнем бездуховної реалізації інтенцій Вічносуцього, лише обмежує, наприклад, дух козакофільства, як момент метафізики Віри, Надії, Любові та не може бути використаною для започаткування у площині історичної пам'яті подальших напрямків наукового дослідження інших аспектів цієї важливої проблеми. В умовах повномасштабної війни Дух демократичного патріотизму в українському суспільстві впливає на збагачення інтелектуально – національних традицій в онтологемах етносоціального (наприклад, соборності, козакофільства, переходу до такої футурологічної екзистенції – як закон любові, «любові до близького», що є духовною площиною «історичного етно- і націєгенезу»), а також – на можливість визначеності за екологічно-еволюційною суттю метафізики специфіки інтуїтивних сигналів європейської цивілізації у процесах формування демократичного патріотизму та становлення гуманістичної культури толерантності й консенсусу. Лише пасіонарна, патріотично налаштована людина може адекватно сприй-

няти антонімічність сучасного українського суспільства й визначити протиріччя та особливості розвитку його екзистенційних сенсів у постмодерністському контексті символічного інтеракціонізму.

Ключові слова: екзистенційна війна, філософія перемоги, софократія як розумне буття, етнонаціональна саморегуляція, антропологічні цінності, соборність, політична культура, демократичний патріотизм, націоналізм, українська політична нація, націонал-нігілізм, сепаратизм, колабораціонізм, символічний інтеракціонізм.

Вступ. В умовах повномасштабної війни Дух демократичного патріотизму в українському суспільстві впливає на збагачення інтелектуально-національних традицій в онтологемах етносоціального (наприклад, козакофільства, соборності, переходу до такої футурологічної екзистенції – як закон любові, «любові до близького», що є духовною площиною «історичного етно- і націєгенезу»), а також на можливість визначеності за екологічно-еволюційною суттю метафізики специфіки інтуїтивних сигналів європейської цивілізації у процесах формування демократичного патріотизму та становлення гуманістичної культури толерантності й консенсусу, ненасильницького спілкування та вирішення міжкультурних конфліктів в умовах війни, тому що лише патріотично налаштована людина може адекватно сприйняти антонімічність сучасного українського суспільства й розкрити протиріччя та особливості розвитку його екзистенційних сенсів у постмодерністському контексті символічного інтеракціонізму.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На межі тисячоліть в українській науці актуалізуються соціально-філософські дослідження етносоціального простору, оскільки Дух патріотичного спротиву України російській агресії є пов'язаним з трансцендентним контекстом таких ключових понять, як «антропологічні цінності» [2], «софократія як розумне буття» [11], «українська політична нація», «демократичний патріотизм», «еволюція націоналізму» [4], «націонал-нігілізм», «сепаратизм», «колабораціонізм» [5], «політична культура» [1]. Сучасні науковці відмічають, що у суспільстві діють певні закони функціонування політичної культури: закон єдності та своєрідності політичної культури; закон наступності в розвитку політичної культури; закон переривчатості та безперервності розвитку культури, коли у зв'язку зі зміною епох (формацій, цивілізацій) відбувається зміна типів політичної культури; закон взаємодії і співробітництва у процесі соціокультурної глобалізації, що ставить перед суспільством надзадачу, яка пов'язана з перетворенням «варварських проявів» нейрорабства – індиферентності до героїчних сторінок історії власного народу, масового політичного неучтва, національного нігілізму, трансгуманізму, що знищує не лише релігійні та моральні цінності, але – і самий гуманізм – на розвиток міжкультурної комунікації на принципах діалогу, солідарності та толерантності, процесів національної самоідентифікації та етнічного відродження [3]. Але виникає справедливе питання: чи можливе конструктивне виконання такої «надзадачі» для історичного народу, який самодержавні, авторитарні й тоталітарні правителі протягом століть намагалися позбавити суб'єктності, будь-яких можливостей пошуку сенсу життя, «вогнем і мечем» перетворити в безлику «сіру» біомасу, що не має чіткого волевиявлення, індивідуальних особливостей й суспільної моралі, якою легко можна маніпулювати як об'єктом.

Проблеми сенсів людського життя, метафізики національної української ідеї у контексті процесів етнонаціональної саморегуляції українського суспільства, пошуку шляхів виходу за межі індивідуального приватного життя на підґрунті солідарного підходу, у своїх наукових працях «Метафізика національної ідеї в контексті етносоціальних зрушень в Україні», «Феномен національної ідеї в метафізичному контексті сучасних змін в Україні», «Метафізичний дискурс в контексті осмислення українського етносу», «Метафізика національної ідеї: Український контекст», «Метафізика процесу українського елітоутворення», «Філософія національної ідеї як феномен етносоціальних змін в Україні» розглядав професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності І. Скловський (наукова школа доктора філософських наук, професора Є. Борінштейна).

Результати дослідження. Динаміка соціокультурного простору України в умовах воєнної агресії багато в чому визначена «філософією перемоги», як базового принципу вибуху

актуальної інформації для свідомих українців з виразною громадянською позицією, коли демократичний патріотизм в момент зіткнення цивілізацій вступає у антропологічно-ціннісний конфлікт розвитку й обумовлює історичну розв'язку нестандартних та невизначених ситуацій у суспільстві, знищуючі стереотипи і догмати, що тривалий час гальмували досягнення національного суверенітету та консенсусу. Протягом століть зберігалася імперська традиція, що заважала формуванню політичної культури та залученню талановитих громадян-патріотів до скарбниць світового масштабу, провокуючі деструктивні настрої націоналізму, сепаратизму та колабораціонізму, заважаючи конструктивним процесам збагачення українського суспільства європейськими зразками соціально-політичних, культурно-естетичних та духовно-етичних цінностей, формуванню української політичної нації. Цікаві думки з проблем метафізики української ідентичності, що торкається положення про «шлях героїв» та «сакральне і профане» містять наукові та публіцистичні праці І. Козловського, І. Скловського та інших. У софіології, наприклад, поетично-аналогове й смислове існування – це не тільки еволюція звуків, але й – відлуння віктимної якості самих предметів в їх метафізичному переході до живої інтерпретації дійсності. Так, якщо Дух не є дієвим (тобто кволо впливає на «людину-масу» (Х. Ортега-і-Гассет), він і буде його реальним втіленням, якій потребує підсилення за допомогою езотерики (теології, софіології, футурології, екоонтології тощо). Необхідно проникнути у метафізичну таємницю, яка перебуває поки ще в потенції, існує лише у духовній темряві і безумовно зачинена для профана – націоналіста – терориста або націоналіста, який асоціюється з «чудовиськом – Левіафаном» (Т. Гоббс).

Отже, всі історичні народи відчувають власну силу, коли борються за істину – екзистенційний сенс нації, правду природи – Бога, із початку як незвичних, не стереотипних чуттєво-розумових пасіонарних здібностей захисників «олюднення буття». Метафізика істинна лише тоді, коли Дух може відтворити свободу думки у формі вільнодумства і має здібності оптимального захисту прав історичного націєтворення і свободи людини (ноосферогенез), оскільки саме так відтворюється шляхетність духовної еліти історичного народу, надзавдання якої – протидіяти проявам трансгуманізму, аморалізму та масового невігластва (В. Вернадський, М. Гоголь, Г. Сковорода, К. Цюлковський, Т. Шевченко, І. Франко). Психологічні підходи українських корифеїв висвітлили ментальні підвалини національної ідеї, які продукують відповідні соціальні дії. Зберегти національну самоідентифікацію, *себе і своє «Я»* в умовах екзистенційної війни можна лише змінивши патерни (Р. Ділтс) – рамки сприйняття світу. Якщо «Я» – національна ідея, – справді реалізує *власну* свободу, вона виступає квінтесенцією творчості суцього та передбачає конструктивну зміну світу, але не за рахунок самого світу (інакше це було б блюзнірством), а – за рахунок *додатковості* як енергії *власної* волі (Ф. Ніцше, А. Шопенгауер, З. Фрейд, Е. Фромм, К. Юнг).

За думкою корифеїв філософії, Дух є рятівна антиномія, оскільки єдине не може існувати без можливого і тому потребує його відтворення як реального (необхідне також є єдиним). Індуктивно-метафізичне, як духовне виявлення української ідеї, відображує моральну силу надії Добра, яку репрезентує духовна еліта та має близьке відношення як до всесвітнього, так й до національно-сучасного, національно-опозиційного відтворення власного соціального статусу. У зв'язку з цим, встає закономірне питання: скільки століть чи тисячоліть мають проіснувати поруч з автохтонами нацменшини, щоб політики-невігласи не докоряли їм, що вони «чужі»? Софіологія імені власної нації, обґрунтовуючи «свій» етнонім, має показати всьому світові, що єдине та множинне це – логічно необхідне буття Духу (Аристотель, С. Булгаков, М. Бердяєв, Г. Гегель, Р. Декарт, С. Кримський, П. Юркевич).

Трансцендентний вплив носіїв ноосферної ментальності виявляє цілісність природи патріотичної діяльності як екоософського виміру ознак духовної повсякденної атмосфери. У своїх наукових доробках вперше на це вказав В. Вернадський, ініціатор опредметнення екоонтологічної значущості елітних і маргінальних груп впливу. Виявляючи аксіологічну цілісність цивілізованого громадського суспільства, визначаючи екзистенційний статус буття у історичному контексті екоософського поля метафізичного дискурсу, вони надають можливість дослідникам

розуміння специфіки та протиріч сучасної стратегії «партії влади», наслідків людожерського впливу «руського міру» на формування комплексу «малоросійської меншовартості» та подолання інерції носіїв настрою байдужості та занепаду,

Великий Кобзар пов'язував необхідність збереження історичної пам'яті про «Дух козакофільства», «соборності» тощо з поняттям «великої родини» і розглядав як важливий засіб у ідейної боротьбі з проявами «манкуртизму». Так, у «Заповіті», рефлексуючи над цим поняттям, він рішучо відкидає вульгарний соціологізм як інструмент спрощення людського Духу, що відтворює «повзучу» деструкцію в «уламках» гетьманату. Українські корифеї наголошували: патріотична людина має перемогти деструктивні обставини тривалої окупації, напівколонізованої дійсності, щоб створювати не хаотичне-лоскитне «розшматування», а цілісно-ідеальний простір, «розмішувати» перед собою взірці для поваги історичного минулого. (Г. Сковорода, М. Гоголь, І. Франко), навіть ціною власного життя. Бо смерть, за відчуванням пасіонарної людини, – це не сама жахлива втрата у житті. Величезною трагедією у житті народу вони вважали вмирання із нутрі нього Віри, Надії, Любові, Честі, Гідності, Совісті, коли настає тотальне розчарування, «знеструмлення», загальне «розбалансування» та байдужість. Власний вибір історичного народу – це визначальний засіб на шляху до становлення політичної нації [9; 10].

Метафізика нації – це гармонізуючи-прогнозуючий орієнтир виживання та збереження історичного народу навіть під час посилення негативізмів етносоціальної «деструкції», тобто руйнівних наслідків зовнішньої або внутрішньої політики, що значно отруює атмосферу соціокультурного буття [6; 7]. Розвиток етносоціальної саморегуляції має здійснюватися не провінційно-дикунськими, насильницькими методами, бо вищі ідеали інтегрують історичний досвід творчого потенціалу політичної нації, що формується. Її мета – обмежити національний егоїзм як українців-автохтонів, так і автохтонних національних меншостей, що має еволюційне відображення в етносоціальному спектрі України. Вітчизняні філософи провели за останні сорок років історичний моніторинг: проаналізував соціокультурні процеси з'єднання природним шляхом під крилом української «сім'ї Великої, вільної, нової» (Т. Г. Шевченко) всіх представників етнонаціональних традицій, виявивши цілісність слов'яно-православної (українці, болгари, греки...), західно-християнської (поляки, угорці, німці...), юдео-мусульманської (євреї, татари, караїми, кримчаки...) думки. Перш за все, мова йде про видатного філософа С. Кримського, його духовних побратимів із Інституту філософії НАН України та їх регіональних послідовників-учнів, які намагалися у свій час створити школу «людини нового козацько-шляхетного типу», але відверто вони могли про це міркувати тільки в дружньому колі, і тому зараз залишилися лише фрагменти спогадів сучасників чи деякі дослідження у дусі парадигмальних вимог у постмодерністському контексті символічного інтеракціонізму [8].

Висновки. Філософема української національної ідеї торкається не лише поверхового вдосконалення суспільної життєдіяльності «нащадків великих предків». Подібний підхід вільно чи невільно принижує й примітивізує ступінь етносоціального й духовного становлення суверенітету історичної нації. Така модель, – за рівнем бездуховної реалізації інтенцій Вічносущого, лише обмежує, наприклад, дух козакофільства, як момент метафізики Надії і не може бути використаною для започаткування у площині історичної пам'яті подальших напрямків наукового дослідження інших аспектів цієї важливої проблеми дослідження у дусі парадигмальних вимог у постмодерністському контексті символічного інтеракціонізму.

Особливої уваги науковців, на наш погляд, потребує, наприклад, така проблема сучасності, як універсальні культурно специфічні особливості та просоціальна поведінка українців, які перебувають як внутрішньо переміщених осіб та приймаючої громади під час російсько-української війни.

Проблема ненасильницького спілкування та вирішення міжкультурних конфліктів в умовах війни має також знаходитися у фокусі досліджень соціальної філософії. Результатом комплексного уявлення вчених про методи ненасильницького спілкування й алгоритми вирішення міжкультурних конфліктів різними категоріями внутрішньо переміщених осіб, постраждалих

внаслідок воєнних подій мають стати науково-практичні рекомендації, що сприятимуть створенню атмосфери демократичного патріотизму, гуманізму, злагоди, толерантності та довіри в українському суспільстві у воєнний та повоєнний час.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аксьонова В.І. Трансформація мовностилістичних особливостей контенту медіа в контексті національного єднання. *Стиль і текст*. 2015. Вип. 16. С. 107-115.
2. Аксьонова В.І. Міжкультурна комунікація як фактор формування глобального інформаційно-комунікативного простору [Текст] : автореф. дис. ... канд. філос. наук : 09.00.03 / Аксьонова Віра Ігорівна ; Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ, 2012. 20 с.
3. Борінштейн Є.Р. Соціокультурні особливості мовної особистості. *Соціальна психологія*. 2004. № 5. С. 63-71.
4. Донцов Д. Націоналізм. Степан Ленкавський. Філософічні підстави «націоналізму» Донцова. Київ: ФОП Стебеляк, 2011. 257 с.
5. Скловський І.З. Метафізика національної ідеї в контексті етносоціальних зрушень в Україні. *Грані. Науково-теоретичний і громадсько-політичний альманах* / за ред. П. Гнатенка. Дніпропетровськ. 2008. № 5. С. 70-75.
6. Скловський І.З. Феномен національної ідеї в метафізичному контексті сучасних змін в Україні. *Філософські пошуки* / за ред. М. Верникова. Львів – Одеса. Вид-во «Центр Європи», 2008. Вип. XXVIII. С. 89-100.
7. Скловський І.З. Метафізичний дискурс в контексті осмислення українського етносу. *Мультиверсум. Філософський альманах: збірник наукових праць* / гол. ред. В.В. Лях. Київ. Видання Інституту філософії імені Г.С. Сковороди НАН України. 2009. Вип. 77. С. 99-106.
8. Скловський І.З. Метафізика національної ідеї: Український контекст: монографія. ЛА НАУ, 2012. 332 с.
9. Скловський І.З., Аксьонова В.І. Метафізика процесу українського елітоутворення. *Культурологічно-освітній контекст. Грані: науково-теоретичний і громадсько-політичний альманах*. 2008. № 2(58) березень-квітень. Дніпро, 2008. С. 99-103.
10. Скловський І.З., Філософія національної ідеї як феномен етносоціальних змін в Україні. *Гуманітарний вісник (ЗДІА)*. 2015. Вип. 63. С. 70-78.
11. Скловський І.З., Аксьонова В.І. Софократія як проект виходу гуманітарного знання із ситуації духовної нестабільності. *Матеріали VIII Всеукраїнської наукової інтернет-конференції «Освіта та соціалізація особистості»* (на базі інтернет – ресурсу кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності). Одеса, 24-25 квітня 2020 року. Одеса: Університет імені К.Д. Ушинського, 2020. С. 5-7.

REFERENCES

1. Aksonova V. I. (2015) Transformatsiia movnostylistychnykh osoblyvostei kontentu media v konteksti natsionalnoho yednannia. [Transformation of linguistic and stylistic features of content media in the context of national unity] *Styl i tekst*. Vyp. 16, S. 107-115 [in Ukrainian].
2. Aksonova V. I. (2012) Mizhkulturna komunikatsiia yak faktor formuvannia hlobalnoho informatsiino-komunikatyvnoho prostoru [Intercultural communication as a factor in the formation of the global information and communication space] [Tekst] : avtoref. dys. ... kand. fil. nauk : 09.00.03 / Aksonova Vira Ihorivna ; Nats. ped. un-t im. M.P. Drahomanova. Kyiv, 20 s. [in Ukrainian].
3. Borinshtein Ye. R. (2004) Sotsiokulturni osoblyvosti movnoi osobystosti [Socio-cultural features of the linguistic personality] *Sotsialna psykholohiia*. № 5. S. 63-71 [in Ukrainian].
4. Dontsov D. (2011) Natsionalizm. Stepan Lenkavskyyi. Filosofichni pidstavy «natsionalizmu» Dontsova. [Nationalism. Stepan Lenkivsky. Philosophical foundations of Dontsov's of Dontsov's 'nationalism'] Kyiv: FOP Stebeliak, 257 s. [in Ukrainian].
5. Sklovskyyi I. Z. (2008) Metafyzyka natsionalnoi idei v konteksti etnosotsialnykh zrushen v Ukraini. [Metaphysics of the national idea in the context of ethno-social of ethno-social changes in Ukraine] *Hrani. Naukovo-teoretychnyi i hromadsko-politychnyi almanakh* / za red. P. Hnatenka. Dnipropetrovsk. № 5, S. 70-75 [in Ukrainian].
6. Sklovskyyi I. Z. (2008) Fenomen natsionalnoi idei v metafizychnomu konteksti suchasnykh zmin v Ukraini). [The phenomenon of the national idea in the metaphysical context of contemporary changes

in Ukraine] *Filosofski poshuky/* za red. M. Vernykova. Lviv – Odesa. Vyd-vo «Tsentri Yevropy», Vyp. VIII. S. 89-100 [in Ukrainian]

7. Sklovskiy I. Z. (2009) *Metafizychnyi dyskurs v konteksti osmyslennia ukrainskoho etnosu. Multyversum.* [Metaphysical discourse in the context of understanding of the Ukrainian ethnos] *Filosofskiyi almanakh: zbirnyk naukovykh prats /hol. red. V.V. Liakh.* Kyiv. Vydannia Instytutu filosofii imeni H.S. Skovorody NAN Ukrainy. Vyp.77, S. 99-106 [in Ukrainian].

8. Sklovskiy I. Z. (2012) *Metafizyka natsionalnoi idei: Ukrainskyi kontekst: monohrafiia.* [The Metaphysics of the National Idea: The Ukrainian context] LA NAU, 332 s. [in Ukrainian].

9. Sklovskiy I. Z., Aksonova V. I. (2008) *Metafizyka protsesu ukrainskoho elitoutvorennia. Kulturolohichno-osvitnii kontekst.* [Metaphysics of the Ukrainian elite formation process elite formation. Cultural and educational context] *Hrani: nauково-teoretychnyi i hromadsko-politychnyi almanakh.* 2008. № 2 (58) berezen-kviten. Dnipro, S. 99-103 [in Ukrainian].

10. Sklovskiy I. Z. (2015) *Filosofia natsionalnoi idei yak fenomen etnosotsialnykh zmin v Ukraini.* [Philosophy of the national idea as a phenomenon of ethno-social changes in Ukraine]. *Humanitarnyi visnyk (ZDIA).* Vyp. 63. S. 70-78 [in Ukrainian].

11. Sklovskiy I. Z., Aksonova V. I. (2020) *Sofokratiiia yak proekt vykhodu humanitarnoho znannia iz sytuatsii dukhovnoi nestabilnosti.* [Sophocracies as a project of escape of humanitarian knowledge from the situation of spiritual instability] *Materialy VIII Vseukrainskoi naukovoi internet-konferentsii «Osvita ta sotsializatsiia osobystosti»* (na bazi internet – resursu kafedry filosofii, sotsiologii ta menedzhmentu sotsiokulturnoi diialnosti). Odesa, 24-25 kvitnia 2020 roku. Odesa: Universytet imeni K.D. Ushynskoho, S. 5-7 [in Ukrainian].

Aksenova Vira Ihorivna

Doctor of Philosophy science, Professor,

Professor at the Department of Social Sciences and Humanities, Faculty No. 1

Donetsk State University of Internal Affairs

1, Velyka Perspektyvna str., Kropyvnytskyi, Ukraine

ETHNO-NATIONAL SELF-REGULATION OF UKRAINIAN SOCIETY: LIFE OUTSIDE THE TEMPLATES (POSTMODERN CONTEXT OF SYMBOLIC INTERACTIONISM)

Problem. *The conscious, cynical terror of the Russian aggressor against Ukrainian society, unbreakable resistance to the occupiers is an example of extraordinary human resilience and inner strength. An existential war is forcing Ukrainians to live in a state of existence – being on the edge, when stereotypes of self-identification and models of perception of the world are being destroyed, and habitual patterns of human behavior are being destroyed. The relevance is due to the need to fight for the socio-cultural unity of the state and civil search for spiritual orientations of a person who considers himself or herself to be a follower of the norms and values of Western European culture. Problems of alternative understanding of ethno-national self-regulation of Ukrainian society in the first quarter of the twenty-first century are related to the need for a socio-philosophical analysis of the scientific meaning of the definition of ‘democratic patriotism’ as an important of the processes of reproduction of civilized state-building in the postmodern context of symbolic interactionism. In the context of **methodological**, informational and axiological changes in Europe, these processes were once called the ‘civil peaceful revolution’, which was characterized by the interaction between the government and society because of civilized, tolerant and fair electoral (national) communication. **The purpose** of the article is to identify the peculiarities of ethno-national self-regulation of the Ukrainian society, to analyze the specifics of life outside the templates in the postmodern context of symbolic interactionism. **Research methods** used in the article: analysis of the philosophy of the Ukrainian national idea; specification (to identify the peculiarities of ethno-national self-regulation of Ukrainian society); systemic analysis (to analyses the life of Ukrainian society o Results of the study. **Results.** The philosophies of the Ukrainian national idea concern not only the superficial improvement of social life of the ‘descendants of great ancestors’. Such an approach, willingly or not, this approach humiliates and primitives the degree of ethno-social and spiritual sovereignty of the historical nation. This model, in terms of the level of spiritual implementation of the intentions of the Eternal, only limits, for example, the spirit of Cozackophilism*

as a moment of metaphysics of Faith, Hope, Love, and cannot be used be used to initiate in the plane of historical memory further areas of scientific research into other aspects of this important problem. In the context of a full-scale war, the spirit of democratic patriotism in Ukrainian society influences the enrichment of intellectual and national traditions intellectual and national traditions in the ontologies of ethno-social (e.g., unity, Cozackophilizm, transition to such a futuristic existence – as the law of love, 'love for the neighbor', which is a spiritual the spiritual plane of 'historical ethno- and nation-building'), as well as the possibility of the possibility of determining the specificity of the metaphysics of the ecological and evolutionary essence of the intuitive signals of European civilization in the processes of democratic patriotism and the formation of a humanistic culture tolerance and consensus. Only a passionate, patriotic person can adequately perceive the antonymity of modern Ukrainian society and identify the contradictions and peculiarities of the development of its existential meanings in the postmodern context of symbolic interactionism. outside of the templates in the postmodern context of symbolic interactionism).

Key words: *existential war, philosophy of victory, sophocracy as a rational being, ethno-national self-regulation, anthropological values, unity, political culture, democratic patriotism, nationalism, Ukrainian political nation, national nihilism, separatism, collaborationism, symbolic interactionism.*